

El curs *Arquitectura i litúrgia. Els espais culturals del romànic al gòtic* planteja una anàlisi de les formes arquitectòniques a partir de la seva funció i de la seva significació iconogràfica segons ho va definir Richard Krautheimer en el seu estudi sobre el Sant Sepulcre de Jerusalem i les rèpliques de l'edifici que van sorgir a Occident d'ençà de l'alta edat mitjana.

Els temes que es desenvolupen al llarg de les successives conferències tenen abast internacional, però es contempla el seu ressò dins l'arquitectura catalana medieval. És el cas dels espais dedicats a sant Miquel en els quals s'atesten coincidències significatives amb la topografia del primer santuari occidental consagrat a l'arcàngel a les darreries del segle V al sud d'Itàlia (Gargano). Així mateix, de l'ordenació dels espais culturals catedralicis romànics i gòtics amb la catedral, el *synthronon* i l'altar etc.

Pel que fa als espais dedicats al culte a les relíquies, el seguiment d'aquesta pràctica en el context grecoromà testimonia que la cristianització de l'Imperi (s. IV) va implicar l'assumpció per part de l'Església d'un seguit de pràctiques paganes la pervivència de les quals es fa sentir durant el període medieval i més enllà. Aquest fet va determinar l'adopció de tipologies particulars en el cas dels sepulcres sants i l'aparició d'especificitats arquitectòniques que facilitaven la coexistència dins els edificis amb relíquies reputades, dels devots i de les comunitats que hi menaven una vida en comú regida per una regla.

Finalment dues de les conferències giren a l'entorn de la litúrgia civil i religiosa de caràcter processional.

Amics de l'Art Romànic es congratula de la gran acceptació que ha tingut aquest cicle de conferències entre els seus socis, així com amb una ampla participació d'estudiants universitaris de segon i tercer cicle.

Societat Científica Amics de l'Art Romànic